

**Campus
universitari
de la llengua
catalana**

10 ANYS DE CAMPUS!

El Campus Universitari de la Llengua Catalana neix l'estiu del 2002 com una iniciativa conjunta del Govern de les Illes Balears i del Govern d'Andorra.

Busca promocionar els dos territoris i la seva riquesa lingüística i cultural entre els universitaris que estudien català arreu del món, fora del domini lingüístic estricte.

A partir del 2003, el Govern d'Andorra realitza el Campus amb l'Institut Ramon Llull.

L'any 2005, els estudiants passen dos dies a Barcelona. A partir d'aleshores s'aniran intercalant petits desplaçaments a Menorca i estades també a Girona.

El 2011, la recessió econòmica ens retorna als primers escenaris del Campus: el nord de l'illa de Mallorca i el Principat d'Andorra.

A Andorra, cada dos anys canviem de parròquia per mostrar el país en la seva totalitat i captar l'interès de tots els comuns.

EL CAMPUS: UNA INVERSIÓ DE FUTUR

Cada estiu hi participen 30 universitaris que només tenen en comú que estan aprenent català en el seu país d'origen gràcies a alguna institució social, universitària o a un lectorat.

Busquen un nou impuls, convivint amb famílies catalanoparlants i coneixent la nostra història, les nostres festes populars, l'ordenament polític i cultural, i el nostre medi natural.

Tenen l'obligació de relacionar-se entre ells en català. D'aquí la importància que s'hi inscrivin estudiants de diverses nacionalitats.

El Campus els permet visitar Mallorca i Andorra en unes condicions més atractives que si viatgessin com a turistes, amb una visió més completa i contrastada.

El propòsit del Campus és que completin l'aprenentatge teòric de la nostra llengua amb el contacte constant amb catalanoparlants per ampliar els seus recursos orals i reconèixer la riquesa dels nostres dialectes.

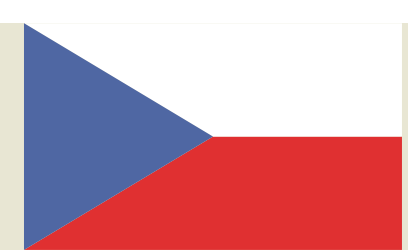
Gràcies al català, alguns estudiants universitaris han pogut ampliar el seu camp de treball en àmbits com l'arquitectura, el dret, el turisme, l'hoteleria i les traduccions.

L'exposició ha estat una idea de:

 Govern d'Andorra
Ministeri d'Educació, Joventut i Esports
Departament d'Ensenyament Superior i Recerca
Àrea d'Accions Internacionals

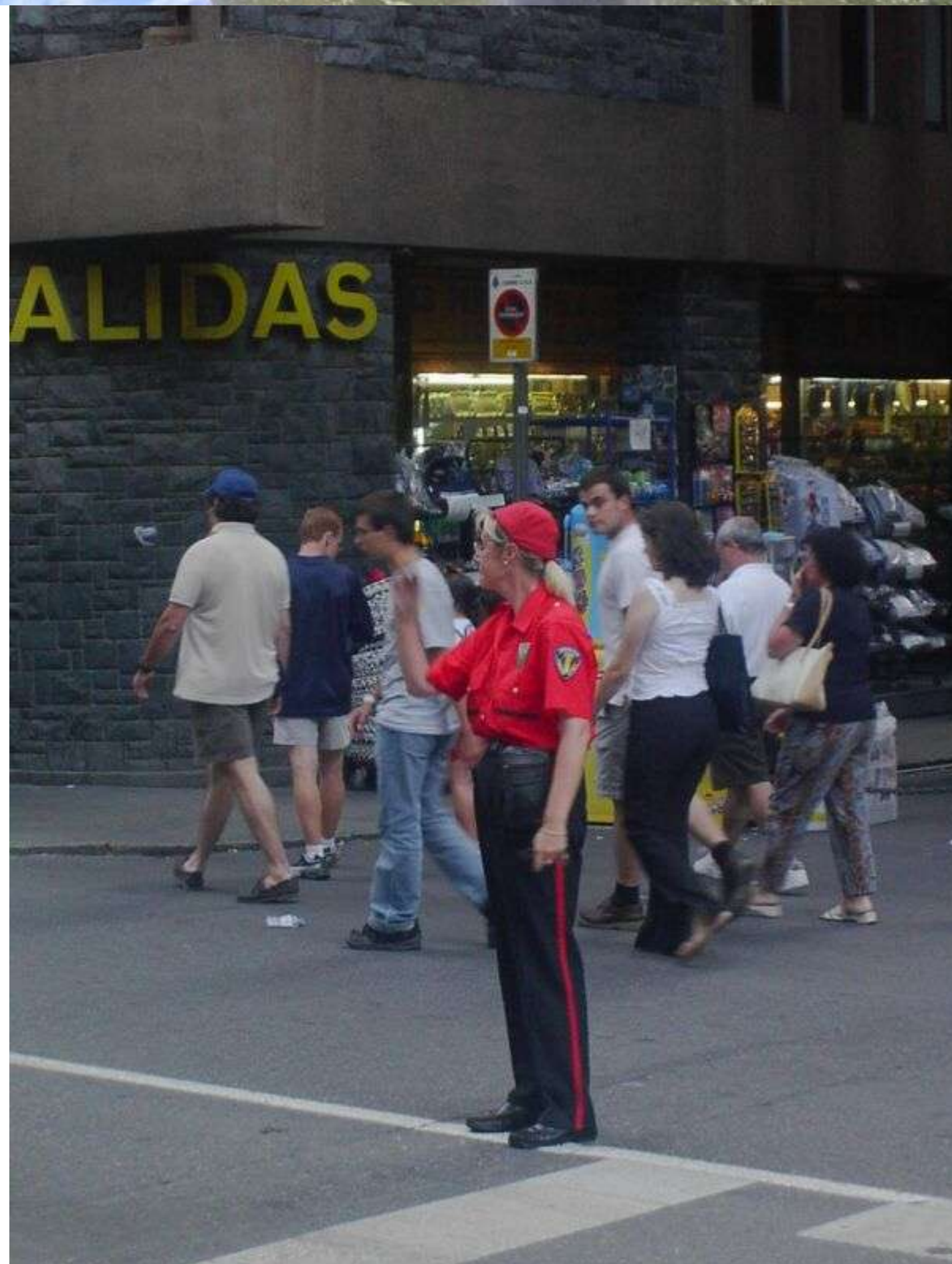
Amb el suport de la Xarxa pública
dels Centres d'autoaprenentatge
de català d'Andorra


Centre
d'Autoaprenentatge



Escriu la **Jana Vratníková** (República Txeca), participant al 1r Campus

“Moltes gràcies a tots”



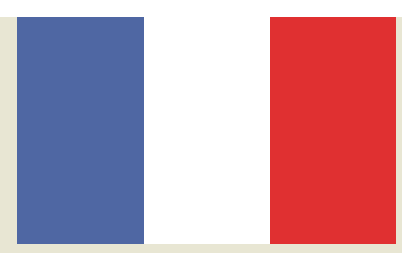
El nostre programa a Andorra, a la parròquia d'Encamp, va ser molt intensiu. Després d'esmorzar a l'hotel Montalari, on vivíem (i també dinàvem i sopàvem), anàvem a les classes de català (curiosament, a l'escola espanyola!).

Les classes eren seguides per conferències culturals molt interessants (sobre l'art romànic, l'organització administrativa d'Andorra, les possibilitats d'aprendre català amb Internet, etc.)

A la tarda, igual com a Mallorca, fèiem moltes excursions (a l'església de Sant Romà de les Bons, a Sant Julià de Lòria, a Casa Cristo, als Cortals d'Encamp i als llacs dels Pessons, a la Vall d'Incles i al llac de Juclà, la Casa de la Vall, etc.). I, a la nit? Clar, molta marxa.

He de confessar que durant aquestes tres setmanes, plenes de sol, diversió i emocions fortes, vaig aprendre moltes coses, vaig conèixer molta gent i vaig fer un munt d'amics.

Moltes gràcies a tots els que varen facilitar-me aquesta meravellosa experiència!



Escriu la **Nathalie Bruel-Bernard** (França),
participant al 2n Campus



Em recordo encara de la conferència del professor Joan Veny sobre els parlars catalans a Artà, a l'estiu del 2003. Assistir-hi era un privilegi.

Per mi, l'estada a Mallorca va ser una immersió lingüística total en el sentit de compartir la vida del poble.

El sojorn a Andorra va ser la rica descoberta d'un país.

Tot en el Campus era de gran qualitat, les activitats com les conferències i, també, les relacions humanes.

El Campus m'ha deixat records inoblidables, records per a tota la vida.

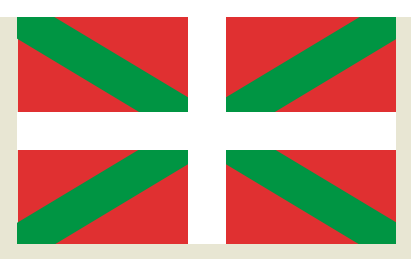
Moltes gràcies als organitzadors, l'Andreu, en Miquel i el Joan Ramon.

Clar que sí, que a nivell laboral n'he tret profit. Entenc molt bé el català i això és molt útil per fer la meva feina, les compres de llibres de llengua i literatura catalanes.

Però tinc poques ocasions de parlar català a Tolosa, perquè he deixat d'anar als cursos del Casal català. Tinc previst tornar-hi perquè sense practicar, a poc a poc, em costa molt parlar i escriure i perdo el vocabulari i sobretot la gramàtica.

“El Campus m’ha deixat
records inoblidables”





Escriu l'**Urko Ugaña** (Euskadi),
participant al 2n i al 3r Campus

“és la llengua
la que fa els pobles”

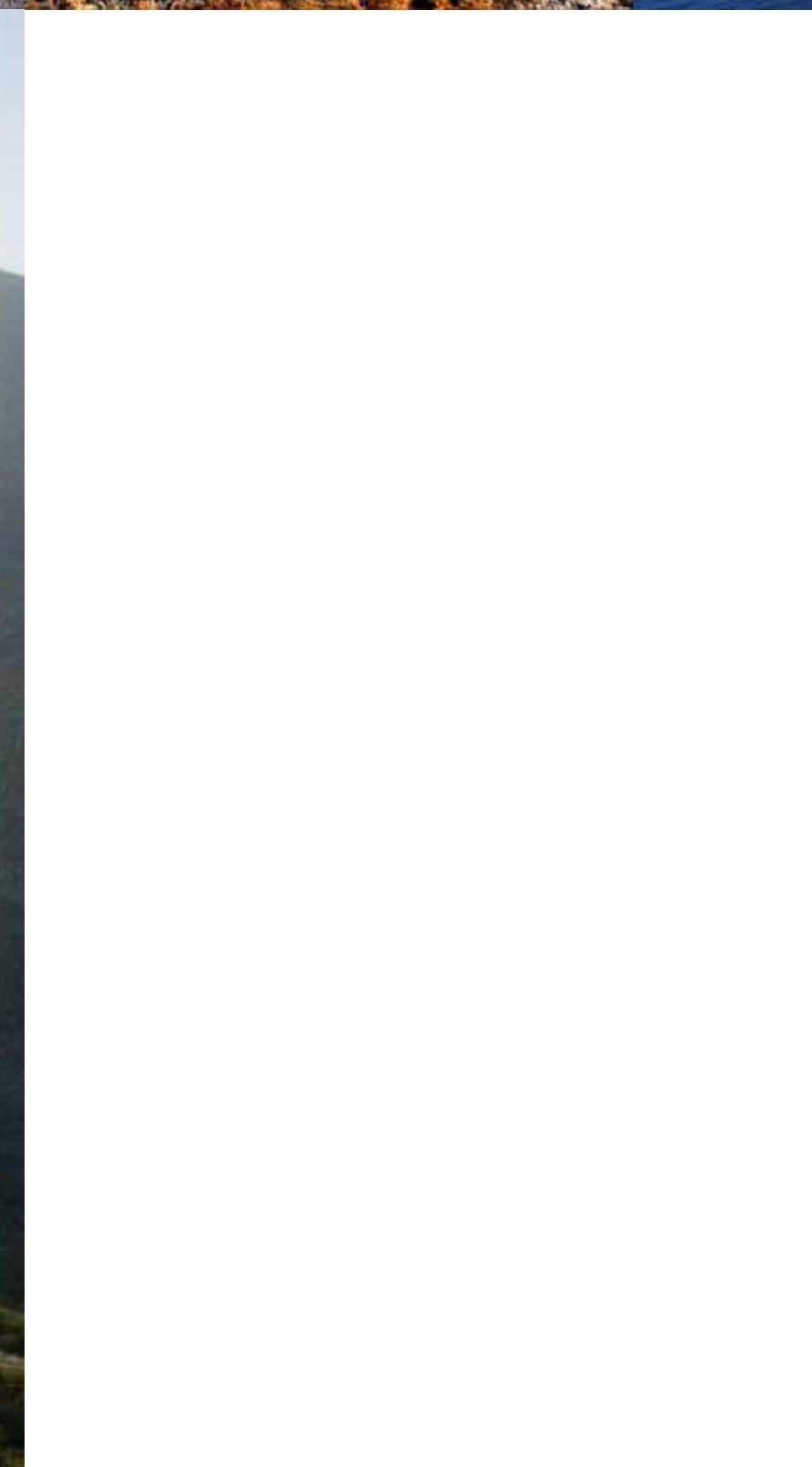
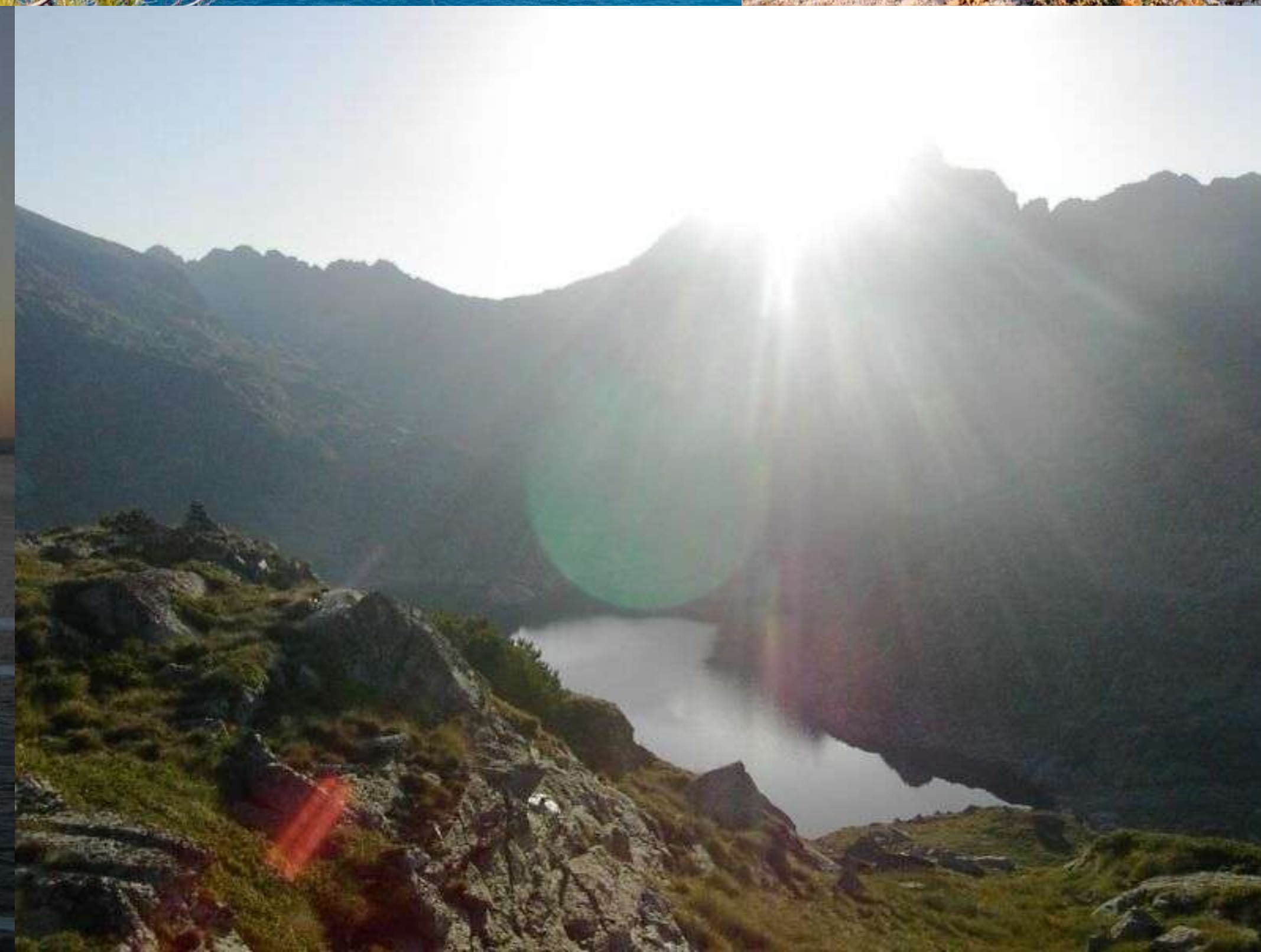
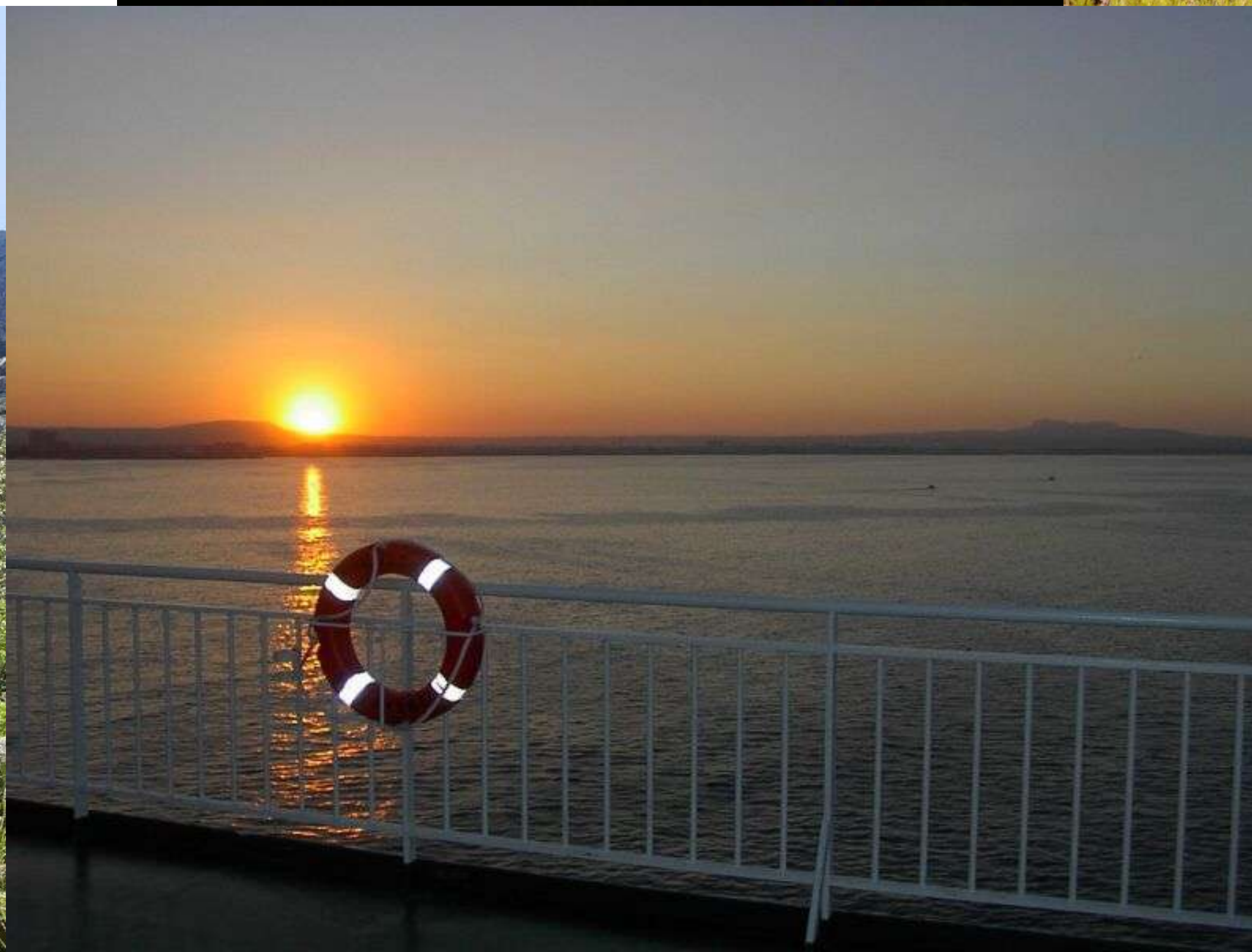
Es clar que em recordo del Campus Universitari!

A més a més, hi vaig poder anar dues vegades i em va ajudar
al meu aprenentatge de la llengua!

Fins i tot, ho recordo com una trobada multicultural: gràcies
al català vaig poder conèixer persones de tot arreu.

Així mateix, encara tinc la sort d'estar en contacte amb molts
companys del Campus.

Els beneficis trets del curset d'estiu han vingut a nivell cultural
i personal, que no és prou. Em va ajudar a reforçar la meua
visió que és la llengua la que fa els pobles, pobles com els de
la gent catalanoparlant.



Escriu l'**Ewelín Joana Sas** (Polònia),
participant al 4t Campus

El IV Campus va ser una de les experiències més boniques
durant els meus estudis universitaris.

Vaig conèixer el veritable costat de cultura de Mallorca i
Andorra, no la imatge turística, i vaig entendre la importància
de la llengua catalana.

A més, òbviament, el vaig passar genial amb gent de tot Europa
que compartien els meus interessos.

Moltes gràcies per aquesta bonica experiència! Salutacions a
tots!

“vaig entendre la importància
de la llengua catalana”





Escriu la **Sinziana-Cristina Nicolae** (Romania), participant al 5è i al 6è Campus

El Campus va ser més que una oportunitat de descobrir la diversitat de la cultura en català, més que una manera de millorar els meus coneixements de català, més del que mai em vaig imaginar.

Hi vaig participar dues vegades: el 2005 i el 2006. Entre aquests dues edicions vaig beneficiar-me d'una beca d'estudis Erasmus a la Universitat Politècnica de Catalunya i, avui en dia, puc dir que la participació al Campus va tenir un paper essencial en la meua formació professional i també com a persona.

Com a única estudiant estrangera que parlava català a l'escola d'arquitectura vaig tenir la possibilitat de treballar en tallers d'arquitectura de Barcelona on vaig tenir la sort de trobar no només companys sinó grans amics.

Encara que hagi acabat els meus estudis, mantinc el contacte amb el món català i segueixo parlant català i tot això no és per obtenir certificats de llengua, sinó perquè m'agrada.

Per tot això dec molt a l'experiència del Campus, al meu extraordinari professor de català Joan Llinàs, a l'Eva Culleré i sobretot als que van fer que el Campus fos possible: l'Andreu Bauçà, el Joan Ramon Marina, el Miquel Font i, òbviament, a tots els que no us conec, però que esteu implicats en aquest magnífic projecte.

Molts d'anys pel Campus!

“Molts d'anys pel Campus!”





Escriu l'**Andreas Rauch** (Alemanya),
participant al 6è Campus

El VI Campus Universitari de la Llengua Catalana em va permetre conèixer tanta gent, per exemple d'Hongria i Romania, que els vaig visitar dos mesos després del Campus, o d'Andorra mateix, gent amb la qual des de llavors em trobo una vegada l'any quan passo per Andorra per anar a estiuemar al Maresme.

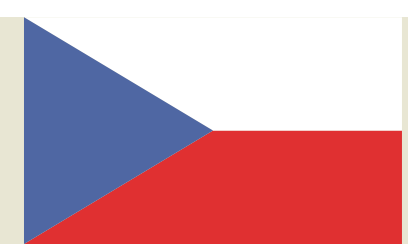
El meu amor per aquest país començava abans, però després d'aquesta experiència singular ha augmentat encara més.

A més de les amistats fetes, la revisió de la gramàtica i la immersió completa dins el català així com les entrevistes amb la premsa eren una molt bona preparació per poder presentar-se més tard als exàmens per a l'obtenció d'un diploma de català.



“El meu amor per aquest país
ha augmentat encara més”





Escriu el **Lukáš Neumann** (República Txeca), participant al 7è Campus



“el Campus ha superat les meves expectatives”

He assistit al Campus d'enguany amb la intenció de, a la fi, començar a utilitzar la llengua que he après durant aquests darrers dos anys. El que passa és que està bé estudiar ben dur, però, una llengua, quan no es parla, no s'aprèn. I amb aquesta motivació he vingut al Campus. He de dir que el Campus ha superat les meves expectatives.

En total, hi participaven 27 estudiants de 15 o 16 nacionalitats, no ho recordo exactament, i l'interès pel català era l'única cosa que teníem en comú. És a dir, sabíem diferents llengües, però, si volíem parlar amb tots no ens quedava altre remei que fer-ho en català.

A Artà, hi vaig aprendre unes quantes coses típiques de Mallorca. Primer, la nostra vida d'Europa central de molt estrès i molta pressa, allí no val. El concepte de l'horari mallorquí és una cosa per millorar la vida, però no es pot exagerar ni usar malament. I, sobretot, allí funciona. Funciona bé.

La visita a Andorra tenia un altre gust. Mentre a l'estada a Mallorca l'anomenaríem “de sol i platja”, a Andorra era de “neu i muntanya”. He de dir que Andorra és un país diferent de qualsevol altre que he conegut.

És petit i a mi em donava una imatge d'un país molt salvatge. Pot ser que fos per les muntanyes i el medi ambient d'allí. Em sentia una mica estrany entre les muntanyes. El programa d'Andorra era més lleuger, hi havia més temps per descansar. No vull dir que fos un programa avorrit, això no. M'agradava. Indistintament al programa anterior. I m'he adonat més de les diferències entre el català d'Andorra i el català mallorquí.





Escriu l'**Agnes Baló** (Hongria),
participant al 8è Campus



Artà és un poble preciós i perfecte per realitzar la primera part del Campus. L'accés és possible a tots llocs a peu i a més podíem estar a casa de famílies, cosa que dóna “un matís íntim”; és a dir, ens sentíem una mica part del poble.

Els professors i monitors connectaven molt amb nosaltres i intentaven fer un grup real. Es notava que per a ells no era un treball, una obligació, ells eren els més il·lusionats de poder mostrar la seva cultura, d'explicar les tradicions, de fer sorpreses amb les excursions.

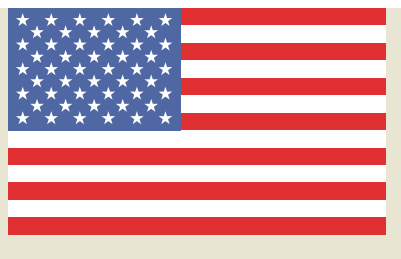
Andorra era com un altre món, un canvi brusc, una altra mena de paisatge, de cultura, de gent, de tot... El millor era el casc antic amb les cases construïdes del pedra dels Pirineus i les excursions per les muntanyes, també una mica perilloses, a vegades.

Era la primera vegada que visitava un país tan petit, així que era sorprenent la dimensió de la sala del museu històric i del Parlament i després escoltar que a tota Andorra viuen menys persones que a la meua ciutat!

És un país interessant, diferent i amb la curiositat i magnificència de tenir el català com a llengua oficial única.

En conclusió, el Campus era una experiència única: per conèixer Mallorca, Menorca, Girona i Andorra, per millorar el català, per estar amb gent oberta i simpàtica, disponible de parlar el català a cada moment sense recórrer al castellà o a l'anglès per simplicitat.

“Els professors i monitors
connectaven molt amb nosaltres”



Escriu l'**Adina Levin** (Estats Units d'Amèrica), participant al 9è Campus

Les tres setmanes del IX Campus Universitari van passar volant, i encara em sorprèn que hàgim fet tantes coses en poc temps!

L'ambient social i divertit del programa va ser favorable per a l'aprenentatge i quan vaig tornar als Estats Units, vaig saber que el meu nivell de llengua va millorar molt.

A més, per les excursions i activitats que vam fer, vaig rebre una inundació d'una cultura estrangera, i no només d'una, sinó de moltes cultures en les quals constitueixen les cultures catalanes.

A tot arreu em vaig sentir molt benvinguda i el meu interès per les llengües i cultures ha augmentat. Tinc moltes ganes d'aprendre'n més!

Sobretot, m'alegro de tenir una comunitat global del català que es va iniciar durant el Campus i segur que continuarà florint!



“m’alegro de tenir
una comunitat global
del català!”

